

روایت اقتصادس‌ر آمد از روز جهانی اسکان بشر در تهران

«بازسازی در مقابل خانه‌کشی»مسکن مناسب در سایه جنگ

از حق داشتن خانه‌ای امن تا ضرورت بازسازی و بازگشت خانواده‌ها به زندگی

سید مرگه گزارش - امید اسماعیلی - خانه، پیش از آن‌که مجموعه‌ای از دیوارها و سقف‌ها باشد، محل آرامش و امنیت خانواده است؛ جایی که زندگی روزمره در آن شکل می‌گیرد و خاطره‌ها در گوشه‌هایش می‌مانند. وقتی خان‌ای در جنگ اسباب می‌بند یا ویران می‌شود، خسارت فقط به ساختمان محدود نیست. خانواده‌ای ناچار به ترک محل زندگی خود می‌شود، کودکی از محیط آشنای خود دور می‌ماند و بخشی از پیوندهای اجتماعی یک محله آسیب می‌بیند. از همین رو، مسکن مناسب را نمی‌توان تنها با تعداد واحدهای ساخته‌شده یا متر‌از ساختمان‌سنجید؛ امنیت، دسترسی به خدمات و امکان ادامه زندگی نیز بخشی از معنای خانه است.

این مفهوم در مراسم روز جهانی اسکان بشر که با حضور فرزانه صادق وزیر راه و شهرسازی، نماینده عراقچی وزیر امور خارجه، نماینده مقیم سازمان ملل متحد در تهران و جمعی از مسئولان و کارشناسان در محل سالن‌الغدیر ستاد وزارتخانه برگزار شد، جایگاهی محوری داشت. موضوع مسکن مناسب در این مراسم گرامیداشت، در کنار تجربه جنگ و ضرورت بازسازی مناطق آسیب‌دیده قرار گرفت، دو مسئله‌ای که امروز بیش از گذشته به یکدیگر پیوند خورده‌اند.

روز جهانی اسکان بشر فرصتی برای یادآوری این واقعیت است که بر خورداری از مسکن مناسب، یکی از پایه‌های زندگی با کرامت به شمار می‌رود. در شرایط عادی، این حق با موضوعاتی مانند استطاعت مالی، کیفیت ساختمان و دسترسی به خدمات شهری ارتباط دارد؛ اما در زمان جنگ، امنیت خانه و امکان بازگشت به آن نیز به مسئله‌ای فوری تبدیل می‌شود.

«مسکن مناسب» فراتر از داشتن سقف

برنامه اسکان بشر سازمان ملل متحد در سال جاری، موضوع «مسکن مناسب برای همه» را محور روز جهانی اسکان بشر قرار داده است. این موضوع بر این نکته تأکید دارد که داشتن سرپناه، به‌تنهایی برای تأمین نیازهای سکونتی انسان کافی نیست. خانه باید امن، قابل دسترسی و متناسب با توان اقتصادی و نیازهای خانواده باشد و در محیطی قرار داشته باشد که امکان بهره‌مندی از خدمات ضروری را فراهم کند.

برآوردهای منتشرشده از سوی سازمان ملل نشان می‌دهد که نفرت زیادی در جهان همچنان از مسکن مناسب محروم‌اند. این محرومیت تنها به افرادی که بی‌خانمان هستند محدود نمی‌شود؛ خانواده‌هایی نیز که در خانه‌های ناایمن، بره‌زین یا فاقد خدمات ضروری زندگی می‌کنند، با مسئله مسکن مناسب روبه‌رو هستند. در ایران نیز تأمین مسکن با چالش‌هایی مانند هزینه بالای خانه‌دار شدن، دشواری تأمین اجاره، نیاز به نوسازی بافت‌های فرسوده و ضرورت تکمیل خدمات در سکونتگاه‌های رسمی و غیررسمی همراه است. جنگ، لایه دیگری به این مشکلات اضافه می‌کند زیرا ممکن است خانواده‌هایی را که پیش‌تر صاحب خانه بوده‌اند، به هزینه تعمیر، بازسازی یا تأمین سرپناه موقت روبه‌رو سازد.

از این منظر، روز جهانی اسکان بشر فرصتی است برای توجه به امنیت سکونت و مسئولیتی که در برابر خانواده‌های آسیب‌دیده وجود دارد.

فرزانه صادق: بازسازی باید به زندگی بازگردد

فرزانه صادق، وزیر راه و شهرسازی، در این مراسم با اشاره به تجربه جنگ ۱۲روزه، از اقدامات مربوط به تعمیر، مقاوم‌سازی و بازسازی ساختمان‌های آسیب‌دیده سخن گفت. به گفته او، بخش عمده اقدامات مورد نیاز در حوزه مسکن به تعمیر و تقویت ساختمان‌ها اختصاص داشته و سهم واحدهایی که به ساخت مجدد نیاز پیدا کرده‌اند، کمتر از ۱۰ درصد بوده است. این توضیح نشان می‌دهد که بازسازی، فرایندی یکسان برای همه ساختمان‌ها نیست. برخی خانه‌ها با تعمیر اصولی و تقویت سازه دوباره قابل استفاده می‌شوند؛ برخی دیگر به بررسی‌های فنی گسترده‌تر نیاز دارند و در مواردی نیز شدت آسیب، ساخت مجدد را ضروری می‌کند. تشخیص درست وضعیت هر ساختمان می‌تواند از هدررفت منابع جلوگیری کند و بازگشت خانواده‌ها به خانه‌هایشان را سرعت ببخشد.

صادق همچنین با اشاره به آسیب دیدن بیش از ۴۰۰ نقطه شهری و روستایی، بر اهمیت رویکرد «بازسازی بهتر از پیش» تأکید کرد. بر اساس این رویکرد، هدف بازسازی نباید صرفاً بازگرداندن ساختمان‌ها به وضعیت گذشته باشد؛ بلکه باید از فرصت پیش‌آمده برای کاهش آسیب‌پذیری و ارتقای کیفیت سکونت نیز استفاده شود. در این نگاه، خانه‌ای که پس از بحران تعمیر می‌شود باید از نظر ایمنی و کیفیت مورد ارزیابی قرار گیرد. همچنین باید مشخص شود که خانواده پس از بازگشت، به خدمات ضروری و محیط مناسب زندگی دسترسی دارد یا خیر. بازسازی زمانی کامل است که ساختمان و امکان زندگی در آن، هر دو احیا شوند.

وقتی خانه‌کشی، زندگی را مختل می‌کند

یکی از محورهای مهم سخنان وزیر راه و شهرسازی،

اشاره به پدیده «خانه‌کشی» بود تعبیری برای توصیف تخریب خانه‌ها و از میان رفتن امنیت سکونت در جریان جنگ. خانه بخشی از زندگی خانواده و هر محله مجموعه‌ای از روابط انسانی است. مدرسه‌ای که کودکان در آن درس می‌خوانند، فروشگاه‌ی که نیازهای روزانه را تأمین می‌کند و همسایه‌هایی که در شرایط دشوار به یکدیگر کمک می‌کنند، بخشی از محیط زندگی هستند. با آسیب دیدن خانه‌ها، این پیوندها نیز ممکن است تضعیف شوند.

از همین رو، پیامدهای تخریب مسکن را نمی‌توان تنها با تعداد ساختمان‌های آسیب‌دیده یا هزینه تعمیر آنها اندازه گرفت. جابه‌جایی خانواده‌ها، از دست رفتن دارایی‌ها، دشواری تأمین محل سکونت جایگزین و فشارهای روانی ناشی از ناامنی، بخش دیگری از خسارت‌هاست.

صادق با اشاره به نمونه‌هایی از آسیب به بافت‌های مسکونی، از جمله در منطقه چهار تهران، بر ضرورت توجه به ابعاد انسانی این خسارت‌ها تأکید کرد. خانه‌ای که دیگر قابل سکونت نیست، برای خانواده‌ای که سال‌ها در آن زندگی کرده، تنها یک ساختمان آسیب‌دیده نیست؛ بخشی از زندگی و خاطرات آن خانواده نیز با خطر از دست رفتن روبه‌رو می‌شود. وزیر راه و شهرسازی در تشریح مفهوم مسکن مناسب، به مؤلفه‌هایی مانند امنیت سکونت، دسترسی به آب و انرژی، زیرساخت‌های ضروری، سلامت جسمی و روانی، امنیت عمومی و حمل‌ونقل کارآمد اشاره کرد. توان پرداخت هزینه مسکن، دسترسی‌پذیری برای افراد دارای معلولیت و تناسب محیط زندگی با نیازهای فرهنگی و اجتماعی نیز از دیگر شاخص‌های مطرح‌شده بود. این شاخص‌ها نشان می‌دهد که سیاست مسکن نمی‌تواند از خدمات شهری جدا باشد. حتی ساختمانی که از نظر فنی سالم است، اگر دسترسی ساکنان آن به خدمات ضروری مختل شده باشد، همه شرایط لازم برای یک زندگی مناسب را فراهم نمی‌کند.

«بازسازی خانه‌ها» از اسکان موقت تا بازگشت پایدار

در پی بحران‌های ناشی از جنگ، یکی از نخستین نیازهای خانواده‌های آسیب‌دیده، یافتن سرپناهی امن است. در روزهای نخست، اسکان اضطراری و تأمین نیازهای اولیه اهمیت دارد؛ اما این مرحله باید مقدمه‌ای برای بازگشت پایدار به زندگی باشد، نه وضعیتی که خانواده‌ها برای مدت طولانی در آن باقی بمانند.

برنامه بازسازی باید وضعیت هر واحد مسکونی و شرایط هر خانوار را به‌طور جداگانه بررسی کند. خانواده‌ای که خانه‌اش قابل تعمیر است، به حمایت فنی و مالی برای بازگشت نیاز دارد؛ خانواری که ساختمان آن دیگر ایمن نیست، باید تا زمان ساخت مجدد، از محل سکونت مناسب برخوردار باشد. در هر دو حالت، تأخیر در تصمیم‌گیری می‌تواند هزینه‌های خانوار را افزایش دهد و روند بازگشت به زندگی عادی را طولانی کند.

«مسکن و خدمات» تجربه‌ای که

نباید فراموش شود

بخش دیگری از سخنان فرزانه صادق به ضرورت پیوند میان ساخت مسکن و تأمین خدمات عمومی اختصاص داشت. تجربه برخی طرح‌های مسکن در کشور نشان داده است که ساخت واحدهای مسکونی بدون پیش‌بینی مدرسه، مراکز درمانی، حمل‌ونقل و امکانات رفاهی، می‌تواند به شکل‌گیری سکونتگاه‌هایی منجر شود که ساکنان آنها برای دسترسی به نیازهای روزمره با دشواری روبه‌رو هستند.

وزیر راه و شهرسازی در همین زمینه با برنامه ساخت دست‌کم ۲۰۰ مدرسه با بیش از دو هزار کلاس درس در کنار پروژه‌های مسکن خبر داد. این برنامه با هدف ارتقای کیفیت زندگی و جلوگیری از شکل‌گیری سکونتگاه‌های فاقد خدمات آموزشی کافی مطرح شده است. صادق همچنین به برنامه‌های مرتبط با تکمیل طرح‌های مسکن پیشین، مسکن استیجاری برای زوج‌های جوان و اولویت دادن به گروه‌های کم‌درآمد اشاره کرد. در برنامه موسوم به «آشیان»، زوج‌های جوان، دهک‌های درآمدی یک تا چهار و افراد تحت پوشش نهادهای حمایتی در اولویت قرار دارند. واگذاری زمین در شهرهای کوچک و روستاها نیز به‌عنوان راهکاری برای حمایت از خانه‌سازی تدریجی مطرح شد. این برنامه‌ها زمانی می‌تواند به بهبود شرایط سکونت منجر شوند که ساخت واحدهای مسکونی با تأمین خدمات و دسترسی مناسب همراه باشد. در شرایط بازسازی پس از جنگ نیز همین اصل اهمیت دارد؛ خانواده‌های آسیب‌دیده باید بتوانند در محیطی زندگی کنند که امکان دسترسی به آموزش، درمان، اشتغال و دیگر نیازهای روزمره در آن فراهم باشد.

پیام عراقچی:

مسکن و حق بر خورداری از امنیت

در بخش دیگری از مراسم، پیام و سخنان سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه، توسط وحید جلال‌زاده، معاون کنسولی، مجلس و ایرانیان وزارت امور خارجه،

قرائت شد. در این پیام، مسکن مناسب نه صرفاً سرپناهی فیزیکی، بلکه یکی از پایه‌های امنیت، سلامت، کرامت انسانی و ثبات خانواده معرفی شد. همچنین بر این نکته تأکید شد که جنگ، علاوه بر آسیب به خانه‌ها، می‌تواند دسترسی مردم به خدمات ضروری و پیوندهای اجتماعی را مختل کند.

در سخنان عراقچی، حملات آمریکا و اسرائیل به ایران و آسیب به مراکز غیرنظامی، مناطق مسکونی و ساختمان‌های درمانی و تجاری مورد اشاره قرار گرفت. همچنین از مدرسه میناب و سالن ورزشی لامرد به‌عنوان نمونه‌هایی از آسیب به مراکز غیرنظامی یاد شد. این موارد در چارچوب مواضع اعلام‌شده از سوی وزیر امور خارجه مطرح شد و با تأکید بر ضرورت حفاظت از غیرنظامیان همراه بود.

پیوند این موضوع با روز جهانی اسکان بشر روشن است: برخورداری از خانه مناسب زمانی معنا پیدا می‌کند که امنیت مردم و محل زندگی آنان نیز حفظ شود. اگر خانواده‌ای به دلیل جنگ خانه خود را از دست بدهد یا امکان سکونت امن در آن را نداشته باشد، تأمین مسکن

از یک موضوع صرفاً اقتصادی فراتر می‌رود و به مسئله‌ای انسانی تبدیل می‌شود. در پیام قرائت‌شده، همچنین بر اهمیت همکاری‌های بین‌المللی در حوزه مسکن پایدار، مدیریت بحران، مقاوم‌سازی مراکز آموزشی و درمانی و استفاده از دانش و فناوری تأکید شد. چنین همکاری‌هایی می‌تواند در کنار ظرفیت‌های داخلی، به بهبود کیفیت بازسازی و افزایش آمادگی سکونتگاه‌ها برای مواجهه با بحران‌های آینده کمک کند.

زهیر متکی: بازسازی به تقویت ظرفیت ملی نیاز دارد

زهیر متکی، مشاور وزیر راه و شهرسازی و دبیر کمیته ملی اسکان بشر، در این مراسم به ارتباط میان دستور کار اسکان بشر و چالش‌های پیش روی ایران اشاره کرد. او تأمین مسکن مناسب و پاسخ به بحران‌های شهری را از موضوعات مهم برنامه اسکان بشر سازمان ملل دانست و گفت که این موضوعات در شرایط کنونی برای ایران نیز اهمیت عملی دارند. به گفته متکی، تجربه جنگ و بحران‌های انسان‌ساخت، ضرورت توجه به بازسازی و تقویت ظرفیت ملی برای مقابله با پیامدهای بحران را برجسته کرده است. از این منظر، روز جهانی اسکان بشر فرصتی برای بررسی نیازهای مسکن، الزامات بازسازی و راه‌های افزایش آمادگی کشور در برابر آسیب‌های احتمالی است. بازسازی پایدار به‌همانگی میان نهادهای مسئول، دسترسی به اطلاعات دقیق و استفاده از توان فنی و اجرایی نیاز دارد. ارزیابی ساختمان‌های آسیب‌دیده، تعیین اولویت‌های تعمیر و ساخت مجدد و برنامه‌ریزی برای اسکان موقت، زمانی مؤثر تر خواهد بود که در چارچوبی منسجم دنبال شود.

محمود رازجویان: اسکان پایدار با هم‌افزایی و برنامه‌ریزی

دکتر محمود رازجویان، استاذ تمام‌دانشگاه شهید بهشتی، در سخنان خود بر اهمیت برنامه‌ریزی، شناخت ظرفیت‌ها و همکاری میان دانشگاه‌ها، دستگاه‌های اجرایی و شرکت‌های دانش‌بنیان تأکید کرد. از نگاه او، دانشگاه‌ها می‌توانند در شناسایی مسائل و ارائه راهکارهای علمی نقش مؤثری داشته باشند، اما تحقق این راهکارها به همکاری بخش اجرایی و استفاده از توان فنی و اقتصادی کشور وابسته است. شناخت ظرفیت‌های مناطق و توجه به تفاوت نیازها و امکانات نیز می‌تواند به تصمیم‌گیری دقیق‌تر در زمینه اسکان پایدار کمک کند. این دیدگاه در بازسازی مناطق آسیب‌دیده نیز کاربرد دارد. شرایط ساختمان‌ها، نوع آسیب، امکانات موجود و نیازهای خانوارها در همه مناطق یکسان نیست. از این

رو، بازسازی باید بر پایه ارزیابی کارشناسی و متناسب با وضعیت هر منطقه انجام شود. همکاری دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی با دستگاه‌های اجرایی می‌تواند در ارزیابی ایمنی ساختمان‌ها، انتخاب روش‌های مناسب تعمیر و مقاوم‌سازی و بهبود الگوهای ساخت مسکن مؤثر باشد. در کنار آن، استفاده از ظرفیت شرکت‌های دانش‌بنیان می‌تواند راهکارهای فنی مناسب‌تری برای کاهش هزینه و افزایش کیفیت بازسازی فراهم کند.

خانه‌ای برای بازگشت به زندگی

در این مراسم، پیام ویدئویی مدیر اجرایی برنامه اسکان بشر سازمان ملل متحد نیز پخش شد و فیلمی از فعالیت‌های این سازمان در روستای زلزله‌زده سایه‌خوش در شهرستان بندر لنگه، با حمایت داوطلبانه و خیریه نقش همکاری و حمایت در کمک به جوامع آسیب‌دیده را پیش روی حضارن قرار داد.

اما سخنرانی دکتر پیران جامعه‌شناس و عضو هیات علمی آکادمی سوتیس برای طرح‌های توسعه‌ای، دکتر اولاد مدیر طرح جامع مسکن و صاحب‌نظر حوزه اقتصاد مسکن و دکتر ظاهرخانی معاون وزارت راه و شهرسازی

از دیگر بخش‌های این آیین بود که محصل در چند پارگراف زیر به آن اشاره شده است:

موضوع تأمین مالی نیز اهمیت زیادی دارد. همه خانواده‌ها توان پرداخت هزینه‌های تعمیر یا اجاره مسکن جایگزین را ندارند. به همین دلیل، حمایت از خانوارهای کم‌درآمد، تسهیل دسترسی به منابع بازسازی و طراحی سازوکارهای روشن برای جبران خسارت، باید بخشی از برنامه‌های بازسازی باشد.

در کنار این اقدامات، کیفیت تعمیر و ساخت‌وساز نباید فدای سرعت شود. ساختمان‌هایی که پس از بحران بازسازی می‌شوند، باید از نظر فنی ارزیابی شوند و الزامات ایمنی در آنها رعایت شود. هدف این نیست که مردم صرفاً هرچه زودتر به ساختمان‌ها بازگردند؛ هدف آن است که بتوانند باطمینان در خانه خود زندگی کنند. موضوع تأمین مالی نیز اهمیت زیادی دارد. همه خانواده‌ها توان پرداخت هزینه‌های تعمیر یا اجاره مسکن جایگزین را ندارند. به همین دلیل، حمایت از خانوارهای کم‌درآمد، تسهیل دسترسی به منابع بازسازی و طراحی سازوکارهای روشن برای جبران خسارت، باید بخشی از برنامه‌های بازسازی باشد.

در کنار این اقدامات، کیفیت تعمیر و ساخت‌وساز نباید فدای سرعت شود. ساختمان‌هایی که پس از بحران بازسازی می‌شوند، باید از نظر فنی ارزیابی شوند و الزامات ایمنی در آنها رعایت شود. هدف این نیست که مردم صرفاً هرچه زودتر به ساختمانی بازگردند؛ هدف آن است که بتوانند باطمینان در خانه خود زندگی کنند.

نتیجه‌گیری اقتصادس‌ر آمد

مجموع دیدگاه‌های مطرح‌شده در مراسم، از سخنان وزیر راه و شهرسازی تا پیام وزیر امور خارجه و تأکید کارشناسان بر برنامه‌ریزی و هم‌افزایی، بر یک اصل مشترک استوار است: مسکن مناسب تنها با ساختن ساختمان تحقق نمی‌یابد امنیت، کیفیت، دسترسی به خدمات و امکان ادامه زندگی نیز باید تأمین شود. جنگ می‌تواند خانه‌ها را ویران کند و خانواده‌ها را فرصتی برای جبران بخشی از این خسارت‌ها و کاهش آسیب‌پذیری در آینده است. این فرصت زمانی به نتیجه می‌رسد که خانواده‌های آسیب‌دیده در مرکز برنامه‌ریزی قرار گیرند و موفقیت طرح‌ها نه فقط با تعداد واحدهای تعمیرشده یا ساخته‌شده، بلکه با امکان بازگشت مردم به خانه و زندگی‌شان

سنجیده شود.

سه شنبه ۲۱ مهر ۱۴۰۵ - سال دوازدهم - شماره ۲۶۰۸

اقتصاد دریا

شیلات

تولید ماهی در قفس‌های پرورشی سواحل بوشهر به ۲ هزار تن افزایش می‌یابد

معاون آبی‌پروری شیلات بوشهر گفت: با توسعه و نصب قفس‌های پرورش ماهی در سواحل تنگستان با ظرفیت تولید ۵۰۰ تن تا پایان امسال میزان برداشت ماهی پرورشی «سی‌باس» از این قفس‌های دریایی در همه آب‌های ساحلی این استان به ۲ هزار تن افزایش می‌یابد. به گزارش اقتصادس‌ر آمد، طویه دهاز در باره وضعیت ذخیره‌سازی و برداشت ماهی سی‌باس در طرح‌های پرورش ماهی در قفس استان بوشهر اظهار کرد: از سال زراعی گذشته تاکنون ۲ میلیون و ۱۲۸ هزار قطعه بچه ماهی ذخیره‌سازی شده و تاکنون ۵۰۰ تن ماهی از این قفس‌ها برداشت شده‌است که پیش‌بینی می‌شود تا پایان سال جاری این میزان به حدود ۲ هزار تن برسد.

وی از اجرای طرح نصب قفس‌های پرورش ماهی شرکت آب‌زبان ساحل طلایی در سواحل شهرستان تنگستان با ظرفیت تولید ۵۰۰ تن خبر داد و گفت: این طرح با هدف توسعه فعالیت‌های آبی‌پروری در دریا و بهره‌برداری بهینه از ظرفیت‌های ساحلی استان بوشهر در دستور کار قرار گرفته است. معاون آبی‌پروری شیلات بوشهر با اشاره به روند اجرایی این پروژه در فاصله ۴ کیلومتری سواحل خوش‌شهاب شهرستان تنگستان بیان کرد: توسعه فعالیت‌های آبی‌پروری در دریا و استفاده از ظرفیت‌های مناسب سواحل استان بوشهر از اولویت‌های شیلات در حمایت از بخش خصوصی و توسعه اقتصاد دریامحور است. دهاز ادامه داد: براساس برنامه اجرایی این طرح، ۴ حلقه قفس پرورش ماهی در این محدوده نصب خواهد شد و مجموع ظرفیت تولید این قفس‌ها ۵۰۰ تن پیش‌بینی شده است که می‌تواند سهم به‌سزایی در ارتقای تولیدات شیلات استان بوشهر داشته باشد. وی اضافه کرد: در فاز نخست، طرح شرکت آب‌زبان ساحل طلایی تنگستان ۱۰۰ هزار قطعه ماهی سی‌باس با وزن متوسط ۱۰۰ گرم ذخیره‌سازی خواهد شد و در اواخر سال جاری، فازهای بعدی ذخیره‌سازی نیز در این مجموعه انجام می‌شود. معاون آبی‌پروری شیلات بوشهر با تأکید بر اینکه اجرای طرح شرکت آب‌زبان ساحل طلایی در تنگستان گامی مهم در مسیر توسعه پرورش ماهی در قفس در این شهرستان است، یادآور شد: با تکمیل عملیات نصب و آغاز ذخیره‌سازی ماهی، این طرح وارد مرحله عملیاتی تولید خواهد شد و ظرفیت ایجادشده می‌تواند در چارچوب برنامه‌های توسعه آبی‌پروری استان بوشهر مورد استفاده قرار گیرد.

گمیشان در مسیر رونق شیلات: صادرات میگوی گلستان به روسیه آغاز شد

صنعت میگوی گمیشان در شمال گلستان با تکیه بر ظرفیت‌های طبیعی، توسعه زیرساخت‌های تولید و فناوری و پیگیری سرمایه‌گذاری در بخش شیلات، یکی از فرصت‌های مهم استان برای رونق اقتصادی، ایجاد اشتغال پایدار و افزایش صادرات غیرنفتی به شمار می‌رود که امسال با آغاز صادرات محصول پرورشی به روسیه، گدشته است. سرپرست اداره کار دامپرشی گلستان در حاشیه بازدید از سایت پرورش میگوی گمیشان گفت: حدود ۸۰ درصد از تولید میگوی استان در این سایت و با رعایت الزامات بهداشتی دامپرشی به خارج از کشور صادر می‌شود.

به گزارش اقتصادس‌ر آمد، محمدعلی سالار با اشاره به فعالیت ۹ مرکز فرآوری میگو در استان افزود: آغاز صادرات هم‌زمان با فعالیت این مراکز، زمینه عرضه محصول تولیدی منطقه به بازارهای صادراتی را فراهم کرده و برداشت میگوی امسال گمیشان از اواخر شهریورماه با فعالیت ۱۳۲ مزرعه پرورش آغاز شده و با پیش‌بینی تولید پنج هزار تن، تا پایان مهرماه ادامه خواهد داشت که تحقق کامل این رقم می‌تواند ظرفیت تولیدی این منطقه را در مسیر تقویت جایگاه گلستان در صنعت آبی‌پروری کشور قرار دهد.

استاندار گلستان هم با یادآوری سیاست حمایتی دولت چهاردهم از صنعت شیلات گفت: دولت با تمرکز بر توسعه شیلات و گردشگری، موانع را رفع و زیرساخت‌ها را تکمیل کرده تا تولید در این بخش افزایش یابد. علی‌اصغر طهماسبی اظهار کرد: صنعت شیلات گلستان در حال رشد است و سرمایه‌گذاران جدیدی در پرورش ماهی‌های خوراکی و اقتصاد دریامحور ورود کرده‌اند.